

יומיים חורף

לי, באופן אישי, אין יותר מדי טענות למוג' האוויר בתל-אביב. נכון, הם — או מה? חוזרים הביתה מויעים — אז עושים מיקלחת. ביג דיל. בבחירה בין קר מדי לחם מדי אני תמיד אבחר בחם מדי.

אבל, בכל זאת קשה מאוד עכשיו לחיות בתל-אביב. זאת אומרת, למי שלא סובל במיוחד מן הקיץ. כל האחרים סובלים ומתלוננים, ומי שמעז להגיד ש"לא נורא", תיכף כולם שונאים אותו. כולם מדברים על מוג'האוויר וחולמים על שווייץ הרחוקה והקרה, ולאט-לאט, למרות שלא הם לי, נעשה לי חם מכל הריבורים מסביב. אז לקחתי את שני ילדי, שגם הם לא סובלים במיוחד מן החום, והסברתי להם שגורא חם בתל-אביב וצריך לנסוע ליומיים לירושלים, כי שם אולי פחות חם, וכולם אומרים שככה צריך. הילדים לא התווכחו.

אחר כך טילפנתי לאחי, שגר באילת ושאף פעם לא היו לו טענות למוג'האוויר שם, והסברתי לו שכולם אומרים שגורא חם ואולי הם צורקים וכדאי לו לנסוע לירושלים. גם אחי לא התווכח יותר מדי וכך שמנו את פעמינו לעיר הקודש. הגענו למלון וכל מישפחה קיבלה חדר יפה וממוזג. כבר בכניסה לחדר קיבלו כל הנוגעים בדבר עור ברווז ושפתיים כחולות. אז דבר ראשון כינינו את מוג'האוויר בחדר ואפשר היה להתחיל לנשום. אחר כך ירדנו כולנו לבושים בביגדיים כדי

שלג בירושלים

ראינו ירושלמים עטופי סוודרים ושנאו אותם...

לאכול סלט וללכת לשחות בכריכה. הסלט היה טוב מאוד, אבל ליד הכריכה היה חורף (4 אחריי) הצהריים. טוב שבמלון הזה מחלקים מגבות, אחת אני לא יודעת כמה היינו מתכסים מהקור ומחרות. ישבנו על כסאות-הנחוץ ליד הכריכה והסתכלנו על הילדים המטומטמים שנכנסו למים הקרים וצעקו לנו כשהם רועים: "תיכנסו למים, נורא כיף". כשיצאו הילדים מן המים שאלנו אותם אם הם

תמונת השבוע

החן טסמן

בקרום (כ"ב 16 ובי"ז 17 בספטמבר) תתקיים בגניית-הערכה בתל-אביב תערוכת הכלבים הבינלאומית. שני האפגנים המשגעים הללו כבר היו במספרה וקיבלו תיפסורת, תיפסורת, ליטוף על האגו ואפילו מגבות מיוחדות לשמירת התיפסורת על האוזניים. עכשיו הם מתחילים לאיזה מקום מכובד בתחרות. שיהיה במזל, חברה'.

הוי מולדת... מולדת...

שני טייסי F-15 נהרגו. הודיעו על כך בלילה בטלוויזיה, והרבה לבכות בארץ החסירו פעימה. בלילה לא אמרו את השמות. למחרת בבוקר נפגשתי עם חברה. דבר ראשון היא רצה לקנות עיתון. נעמדה באמצע הכביש, קראה את שמות ההרוגים ואמרה בלחש ובאנחת-זרחה כמעט: "ברוך השם — אני לא מכירה אותם." השמחות של עם ישראל.

היינו בירושלים כשבת. ביקרנו חבר שגר במרכז העיר. החלטנו לנסוע ביחד ולבקר חבר אחר שגר באחת השכונות החדשות של ירושלים. החבר התיישב לרצף, הרצין ואמר: "רגע, אני צריך לחשוב מאיפה לנסוע." כאשר לא הבנו למה זה חשוב מאיפה לנסוע, הסביר החבר: "אני צריך להחליט אם אני רוצה לקבל אבנים של חרדים או אבנים של ערבים." לא היה שום הומור בדבריו. סתם דיווח עובדתי.

הוא צילצל בדלת והציע לי להתחבר לטל-וויזיה בכבלים. אמרתי "לא, תודה." ניסה לשכנע אותי ואמר שיש לו סרטים נהדרים. אמרתי שאני לא מעוניינת. אמר שבשבת בבוקר משרדים כל הזמן סרטים לילדים וההורים יכולים לישון עד מאוחר. אמרתי שאני לא רוצה. ניסה שוב ואמר בלחש משהו על סרטים כחולים. אמרתי לו שאם הוא לא עף מהדלת שלי אני קוראת למיטרה. עף כמו טיל.

סתם פחדן עלוב. ואילו עלה ברעתי לקרוא למיטרה — היו באים? היו צוחקים לי בפרצוף.

קיבלתי נשיקה מאיש זר. פגשתי אותו בתור בדואר והתפתחה בינינו שיחה. אמר שלפני חודש "עשה עליה" מארצות-הברית. אמרתי לו שאני שמחה ומאחלת לו כאן קליטה נעימה. הסתכל עלי בתמיהון ואמר: "את הראשונה שלא אומרת לי משוגע. מה פתאום עליי ארצה?" ואחר כך נתן לי נשיקה על הלחי. עולה נחמד. אני שמחה שהוא איתנו. קוראים לו מארק.

אילד מאסטר

הבובה הקטנה והחמייץ

אמריקאיות שסונות קוונות באריזה גדולה

עוזרת בטיפול בכל מיני תחלואים, ובמיוחד היא טובה לטיפול באלרגיות של דרכי-הנשימה. תוצרת מיכורות קיבוץ יד-מרדכי. מחיר 9.5 שקלים. אפשר להשיג ברשתות-השיווק ובבתי-הטבע.

★ ★ ★

מחלבות דן משווקות כבר חודשיים משקה שמונו. משקה יוורט וקפיר. עכשיו, אחרי שטעמתי את כולם, אני יכולה להמליץ עליהם. לפי דעתי משקה השמונו הוא הטוב ביותר, אבל אני באמת לא רוגמה.

אגב, אם יש לכם אורחים מחו"ל — תדעו שהם פשוט "מתים" על זה. כל בקבוק 2.05 ש"ח, והמיכל יפה ואפשר להגישו לשולחן.

רוצים גלילה, והם אמרו שהם רדוקא מעדיפים כוס תה חם. תיכף הבנו שהילדים חלו וצריך להכניס אותם למיטה ולכסות בשמיכת-צמר, וזה מה שעשינו.

בערב יצאנו לבלות בירושלים. מצאנו מקום עם גינה, כי בקיץ נהוג לשבת בגינות. ישבנו שעה וכמעט קפאנו למוות. ראינו ירושלמים עטופי סוודרים ושנאו אותם. למה הם לא מפרסמים בעיתונים שצריך לבוא לעירם בביגדי חורף? למחרת חזרנו. אנחנו תל-אביבי והם לאילת. לקח לנו יום שלם כדי להפשיר, אבל אנחנו מאושרים. ראינו את החורף — תודה, אנחנו לא מעוניינים.

נ.ב.

מלון הילטון בירושלים הוא מלון נחמד מאוד. חדר זוגי עולה 207 ש"ח וזה כולל ארוחת-בוקר נפלאה וחדר מצויץ וכל שרותי המלון, כולל בריכת-שחייה ומגיסר-שטינים ומיני-גולף ושרות נעים.

ובכל זאת מוציא אותי מדעתי עניין המיזרון לכסאות-הנחוץ ליד הכריכה. לא נותנים מיזרון אלא למי שמשלם בקופה 1.60 ש"ח.

אגב, אנחנו לא היינו היחידים שהתעצבנו מהקטנוניות הזאת. מצדידי שיעלו את מחיר החדר ל-209 ש"ח ושהמיזרון יהיה בחינם. תחשבו על זה, הילטונאים נכבדים.

קצת סינית

בני בכורי, ילד ישראלי נחמד בן 13 כבר מדבר סינית. מאחר ואני לא מבינה את השפה, ביקשתי ממנו לכתוב בעצמו את מה שהוא ביקש ממני לכתוב במרור. אז הנה, רשות הריבור לסיני:

הורים נכבדים.

אם יש לכם ילד נחמד, בערך בגילי, שמתעניין במחשבים ונהנה לעבוד איתם, עשו מאמץ וקנו לו מתנה בסך 280 שקל. אני יודע שזה הרבה כסף, אבל אתם יודעים... עתיד הילדים וכו' וכו'.

ובכן, לדבר קוראים תכנותוס, וזאת מערכת תכנות עזמי לנוער, תוכנה מסוג "מחולל תכנות", כלומר עיבוד מיוחד המתאם לגיל הצעיר, של מחולל הישומים תכנותוס למבוגרים. יש בה מיספר אינסופי של תוכניות מעניינות, והן אינן רק מישחק, אלא הופכות את המחשב שלכם למכשיר רבי-יכולת שיוכל לשמש את ילדכם ליצירת תוכניות עיסוקיות של ממש. זאת היא תוכנה המלמדת את הילד את משמעות המושג. בסיום נתונים, שהוא המושג הבסיסי בכל תוכנה עיסוקית מוכרת.

תוך זמן קצר יוכל הילד שלכם (אני לא יודע מה בקשר לילדות) לעזור לכם לדעת אם קיבלתם את חשבון הטלפון מהחודש שעבר, ואם שילמתם אותו וכמה שילמתם בעבור החשבון לפני שלושה חודשים, וכמובן יוכל לעזור לאמא למצוא כל תפריט שהיא רוצה ועוד ועוד עזרה להורים, שאני לא מבין איך הסתדרתם בלעדיה עד היום.

הילד יוכל לבנות יישומים מורכבים במיוחד הכוללים עד 1000 שדות לכל יישום ב-25 מסכים. התכנותוס לצעירים כולל ספרי-הדרכה ושלושה דיסקים.

עד פה דברי הילד. פעם אמרו לי שכל ילד חמישי בעולם יוצא סיני. אצלי כבר השני יצא כזה. אתם הבנתם מה שהוא כתב? אם לא, תשאלו את הילדים שלכם.

והרי החדשות

חברת תלמה הוציאה לשוק מימרח-חזורת. משהו שהייתי נוהגת לקנות בצניצנות תוצרת חוץ. עכשיו יש כבר תוצרת-הארץ, אבל קצת מאכזב למי שמכיר ואוהב את רוטב החזורת שהוא עם החריפות והמיקס הרך. מימרח החזורת של תלמה רומה למיונית עם טעם קצת אחר. חבל.

אבל מה אני בכלל מבבלת את המוח עם הטעם הפרטי שלי. אולי אתם אוהבים מימרח חזורת בדיוק כזה? תנסו בעצמכם.

צינצנת (יפה) של 250 גרם עולה 3.55 ש"ח. אגב, מתאים לבשר, לרגלים ואפילו לסלטים.

★ ★ ★

עוד משהו שבאופן אישי אני לא מתה עליו, כי יש לו בדיוק הטעם של מה שהאמריקאיות השמנות קונות בחבילות של שלושה ק"ג. בום הוא חטיף בוטנים מתוצרת מטט. ועולה 1.08 ש"ח לחבילה.

ועכשיו תסתכלו על הבובה הקטנה שנהנית מהבום.

★ ★ ★

ורבש חדש — יערת דבש טיבעית שהופק באופן טבעי ונארו ישירות בכורות. אומרים על יערת הדבש שמלכד היותה טעימה מאוד היא